

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet“ közlönye.

Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

Wittlich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébetér, 9. sz.) Bécsben Haasenstern és Vogler (Neu-Mark 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész íven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.

Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás

„Székely Hirlap“

V. évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Félévre 3 forint. Evnegyed-re 1 frt 50 kr. o. é.

Az előfizetési díj legcélszerűbben postai utalvánnyal a „Székely Hirlap“ kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre küldendő.

Maros-Vásárhely, ápril 8.

Tum porro Puer, ut saevis projectus ab undis Nauta —
Cui tantum in vitâ restat transire malorum.
Lucretius L. V. v. 223. et seq.

A gyermek, a szegény ember gyermeke, a folytonosan hánykodó élet dühöngő hullámainak gondozatlanul s védtelenül kitett labdája, s reá mind végig csak inség és nyomor vár, egy szóval az ő egész élete „Via dolorosa“ miként a szent történelem a Pilatus praetoriumától a Golgotháig vezetett útát szokta nevezni; s az a megdöbbentő eset, hogy az üdvezítő maga emelte ki a keresztfát, melyen áttatlan halála nehéz kínait ki kellett szenvednie, szomorúan, de találólag jelképezte a szegény állapotú gyermek sorsát, melyszereint ez, a születés által reá mért nyomort, mint egy vállaira fektetett keresztet, ha mindjárt ártatlanul — de mégis haláláig kell hordoznia. S hogy ennek így kell lennie! Pedig így van!

De van egy mód, egyetlen mód, mely által a keresztbordozását könnyíteni, sőt attól egészen szabadítani lehet a szegénysorsú gyermeket. S ez a szabadító, ez a boldogító mód: a nevelés.

Az emberi ész, mely a saját érdekében szükségelt teendők körül nagyon találékony, a nevelésre nézve is minden időben törekedett az elméleti- és gyakorlati kiképzésre biztosan vezető utat feltalálhatni, s ezen törekvés becses gyümölcse lön: az időnként mind inkább tökélyesbülő nevelési rendszer.

De a szegényebb néposztály gyermekei nevelésükre intézett gondoskodás csak a közelebbi időkből adatolódik. És sajátságos, hogy az európai kultúrnépek közt, főleg Németország karolta fel, s vette kellőleg szívére a népnevelés ügyét. S ennek meg van az oka, mely ezt a szerencsés kiemelkedést előidézte. A német nemzet ugyanis természeténél fogva higgadt, vizsgáló és kitalálólag munkás levén, korán átlátta, hogy gazdagra ép úgy, mint szegényre nézve csak egyetlen biztos örökség létezik, s ez: egy célszerű nevelés. A természeténél fogva gondolkodó nemzet felfogta azt a szomorú sorsot, mely a nevelés nélküli gyermekre vár, midőn az ilyen sem magáról gondoskodó s önfentartó, sem másokra nézve hasznos nem lehetvén, szánandó játékvá válik a sors fékezhetlen hullámainak; míg a szívben s értelemben kiképzett gyermek egy „in utramque sortem prae-paratum pectus“-sal megy szembe az élettel, azért őt a mostoha napok meg nem lepik le nem hangolják, a mosolygó szerencse el nem szédíti, s elvégre egy jól végzett életpálya után csendes-sen száll a sirba. Ezt a különben is legfeljebb 70—80 évre terjedő utat pedig nemesen és meg-

elégedetten tehetni meg, a jó nevelés látja el az e végre szükséges eszközökkel és utiköltséggel. Ily módon boldogítja a jó nevelés a föld legszegényebb szülöttjét is, s ezt a boldogságot kiresztőleg a nevelés hozhatja meg.

Midőn Németország a jónevelésben rejlett élet titkát korán felfedezte, nem késett ezen felfedezést a lehetőségig és általánosan hasznosítani. Ily nemes és boldogító munkásságának s akadályt nem ismerő, költséget nem kimélő buzgó törekvésének megbecsülhetlen eredménye lön: a nemzet kivétel nélküli testben lélekbeni kiképzése s általános felvilágosodása; mely páratlan kulturmagasságnak köszönhető aztán Németország az 1870/71-beli magasztos sikert.

Nem ezünk ezuttal a külföld főleg pedig a Németthon élethasznosnak elismert nevelési rendszerét részletezni. Mi ezt a népet, melynek boldogsága, erkölcs-, szellemi- és anyagi ereje műveltségén s munkásságán alapszik, csak követendő példának idézzük fel, azon meggyőződésben, hogy tőlünk függ azon utra lépni, mely a német nemzetet az általános jólétre vezette, melynek egyedüli kulcsa kétségen kívül az általános népnevelés volt.

S midőn mi a nevelésre, főleg a népnevelésre a legtöbb súlyt fektetjük, ezen alkalommal saját házunk előtt kívánván takarítani, városunk képviselőtestülete figyelmét az általa létesített realiskolára kívánjuk felhívni. Lapunk legközelebbi és mai száma levelet hoz a realiskola igazgatótanárától, a ki saját tapasztalata s belátása alapján részletezi az ahhoz értők által elismert erkölcsi és szellemi hasznokat, melyeket már eddig is hozott e város polgárainak gyermekeikben; elmondja, hogy a más tanintézetekben elesett s ugyis eldobott zsengeket, miként menté meg ez a népiskola, s miként szerzé azt vissza maga magának, az aggodó szülőknek s a társadalomnak; elmondja, hogy miként fog mind nagyobb-nagyobb mérvben gyümölcsözni ez a szerencsés órában létrehozott népiskola. De egyszersmind híven a jelölt körülményekhez, elősorolja a meglevő nehézségeket, melyek elenyésztetendők, a halasztatlan teendőket, melyek mielőbb kiviendők, ha a minden tekintetben hasznos intézetet mentől nagyobb kiterjedésben eredményezővé akarjuk tenni.

Ezek kellő figyelembevételöket eszközölni, mostani felszólalásunk célja, erős érzetében azon igazságnak, miszerint képviselőtestületünk nemesebb szolgálatot városunknak nem tehet, mint ha polgárai gyermekeinek sorsukat, jövőjüket, a polgáriskola mentől jobb karban helyzetése által erélyesen és sikerrel eszközli biztosítja.

Dobolyi Sándor.

Maros-Vásárhely, április 2.

(Folyt. és vége.)

Tisztelt szerkesztő ur!

En már többször emeltem szót egyeseknél a végett, hogy ezen fogatkozásokon segítsünk, annyival is inkább, hogy midőn én ezen állás elfoglalására meghivattam, több jóakaratu és a polgárság nevelését előmozdítani törekvő tanügybarátoktól azt hallám, hogy a tanulásihelynek éppen nem alkalmas helyiséget csak addig béreljük ki, míg a célra megfelelő iskola épül, mi a legsürgősebb teendők közé fog tartozni. Sőt e tekintetben a múlt 1872-ik évben volt is valami mozgás. Polgármester Borosnyai Pál ur egy alkalommal felszólított engemet Gruber Mihály tanár társammal, hogy adjunk tervet főmérnök Jelinek Antal urnak a végett, hogy nevezett főmérnök ur

számítsa ki, mibe kerülne egy célszerű iskola építtetése? Ez meg is történt, rajtunk nem mult semmi. Ezután éppen a főpolgármester ur meghagyásából én magam meg is kérdeztem a mérnök urat, hogy mikor lesz készen a tervvel. Sőt polgármester Borosnyai Pál ur még a helyszínére is elhivatott engem és Gruber Mihály tanár társam, hová az iskola építendő lesz. A hajósközben lévő város majorjából ki is méretett e célra 19 öl széles és 51 öl hosszúságú helyiséget, de itt meg is állott minden. Megvagyok győződve arról, hogy polgármester Borosnyai Pál urnak nem mult és nem mulik ezutánra is semmi. Mely véleményemben megerősít engem Borosnyai Pál urnak a legközelebbi félévi vizsga lefolyta alkalmával népes közönség előtt tett azon nyilatkozata is, melyben a polgári iskola emelés- és fejlesztésére nézve pártfogást ígért a polgárságnak, a tőle kitelhető hatáskörbe. S hogy a polgári iskola iránt még mások is elég érdeklődéssel vannak, azt kétségekbe sem lehet hozni. Avagy a legközelebbi nyilvános vizsga alkalmával is nem volt-e alkalom munk hallani, hogy a polgári iskoláról teljes meglepéssel nyilatkoztak többen, kik közül (a sok közül) szomelyes jelenlétüknel fogva megemlíthetem mltsgs Fülöp Albert főtanfelügyelő urat, Repesik N. altanfelügyelő urat, mltsgs Turi Gergely főispán urat, Borosnyai Pál polgármester urat, gondnok Jenei Albert, dr. Soós Kálmán, kath. igazgató Balázs Antal stb. urakat, kik mindnyájan teljes meglepéssel nyilatkoztak, helyett a polgári iskola növendékeinek nyilvános vizsga tételéről és bemutatott munkálataikról.

Tehát, ha a polgári iskola üdvös intézet a polgárság növelésére, ha ennek létele életkérdés a polgári osztályra nézve, ha a leginkább elhanyagolt polgári osztály, mivelése a kor követelménye szerint leginkább ezen iskolától várható; mi kívántatik felette fontos célra szükségelt teendőink keresztülvitelökre? Felelet: kettő, akarat és kitartás. Ha a városi érdemes képviselő testület, melynek meleg kebelében fogamszott ezen gyakorlati nevelőintézet felállítása iránti nemes eszme, hasonló melegséggel ápolgatja az általános meglepédesre nevedő kihajtást, s azt folytonosan és ernyedetlenül táplálandja, mig-nem kinövendi magát gyümölcstermő fává, akkor jutalmazó meglepédesdel és örömmel fogja tapasztalni, hogy a becses gyümölcsökből ép olyanok fognak táplálkozni, kiknek azokra legnagyobb szükségök volt és van. Mikor pedig az érezhető haszonnal terebélyesedő gyümölcsfa városunk erejét túlhaladó táplálékot kíván, akkor kétségen kívül ott leend, mint egy providentiális segély, a magas kormány.

Tudjuk, hogy a népnevelést szíven hordó, magas kormány jól érti, hogy nem az egészségeseknek, hanem a betegeknek kell az orvosság. Probáljuk meg, fejtsük fel előtte helyzetünk azon szomorú oldalát, hogy a polgári osztály nagyobb része mennyire kénytelen nélkülözni azt a nevelést, mely az ő felfogásához való, mely az élet szükségleteire nézve gyakorlatilag utmutató; én teljesen megvagyok győződve arról, hogy a mi helyzetünkön is, mint más számtalan esetben, magas kormányunk által segítve leend. Csak legyen e tekintetben is erős hitünk, a mely minket bizonyosan nem fog megsegyenyíteni.

Es végezetre gazdasági szempontból tekintve a dolgot. Ezen célszerűtlen iskola helyiségért fizetünk minden évben 800 frtot o. é-ben. Csak husz évet veszek, már 16.000 frtot adtunk ki a nélkül, hogy még is iskolánk lenne. És ha akkor kezdünk az építéshez, éppen úgy meg kell tenni a kiadást, vagy még meg lehet inkább, minthogy ha most kezdenék hozzá. Az idő int bennünket sürgetően. Három évre béreltünk. Ebből egy már lejárt. Most kezdjük leörölni a másodikat. És hogy ha most nem fogunk már valamihez, a harmadik és több is le fog járni a nélkül, hogy iskolánk lenne.

Nem kétlem egyebiránt legkevésbé sem, hogy városunkban ne lennének többen, kik ezen ügy felett komolyan gondolkoznak, főképp azok, kik ezen iskola létre-

hozását a polgári osztályra üdvösnek ismerték fel; hiszem, hogy lankadást nem ismerő buzgalommal karolják fel a jó ügyet, hogy a hiányokon segítve legyen. Én magam is ezen igyekezetnek akartam hangot adni akkor midőn tollat fogtam kezembe, és mint fentebb is kifejeztem, épen nem szándékoztam sem polemiát indítani, sem senkit vádolni, hanem egyszerűleg az állapot hiv felfejtése által csak az ügynek szolgálni, használni. Ha egyéneket is említek soraimban, azokat csupán csak állításaim igazságának támogatására mint tekintélyeket hoztam fel, óhajtom, hogy a jó ügy fölemlítése ne ellenségeket, hanem pártoló barátokat szerezzen gyakorlati nevelőintézetünk számára.

Nagy Lajos,
polgári iskola igazgatója.

Bekebelezés vagy előjegyzés a telekk. rendt. 74. §-a alapján.

A bekebelezés vagy előjegyzés megengedhetésére, tekintve a telekkönyvileg bejegyzett jog birtokában levő személyeket, általános szabályként áll az, hogy a bekebelezés vagy előjegyzés nyilvánkönyvi előző ellen fogantatosíthatatik. Nyilvánkönyvi előzőnek nevezetük pedig az, ki valamely nyilvánkönyvi bejegyzés tárgyát képezhet és átruházható joga alanyul van a telekkönyvbe bevezetve, s ki ellenében egy harmadik személy ezen jogokra vonatkozó bejegyzést igényelhet.

E szabály alól kivételt, anyagilag és alakilag tekintve csak a telekk. rendt. 74. §-a képez.

Kivételnek látszik, azonban valójában nem kivétel, a telekk. rendt. 73. §-ában foglalt azon intézkedés, miszerint ha a hagyatékhöz tartozó ingatlan, vagy nyilvánkönyvi jog az örököskrei átírás előtt bírői- vagy magánúton (a magyarországi telekk. rendt. szerint csak bírői úton) elidegennítették vagy átengedték, az átvevő közvetlenül az örökhagyó után jegyeztetik be. Nem valódi kivétel pedig azért, mert valamely ingatlan vagy nyilvánkönyvi jog teljes megszerzésére nem elegendő a jogcím, hanem az átadást eszközölő telekkönyvi átkebelezés kívánatik meg; mindaddig, míg valaki telekkönyvileg valamely jog alanyul bejegyezve nincsen, ezen jog más

által megszerzése irányában előző nem képezhet. Ezen esetben tehát, ha bírői vagy magánúton átadatik a jog egy harmadiknak, — nyilvánkönyvi előzőül az örökhagyó, azaz ennek hagyatéka tekinthető, — mint ez bírői eladásnál valóban, a magánúton pedig az örököskben, kik e tekintetben, mint az örökhagyó vagyoni személyisége szerepelnek — jelentkeznek.

Épen nem képez kivételt, ha valamely ingatlan vagy telekkönyvi jog nyilvánkönyvön kívülleg többekre egymásután átmenyen, az utolsó jogosított a telekk. rendt. 120. §-a alapján joga bejegyzéséért folyamodik, mert ez esetben egyszerű, más nevébeni fellépés forog fenn, midőn a nyilvánkönyvön kívüli átruházást tanúsító okiratok felmutatandók, s a bejegyzésekben a nyilvánkönyvön kívüli előzők kijelölendők s ezen bejegyzés által az utolsó nyilvánkönyven kívüli átruházó nyilvánkönyvi előzővé válik.

Hanem a telekk. rendt. 74. §-a valódi kivételt állapít meg. Megengedi ugyanis az örökös hitelezőinek, hogy az öröklés megnyitja után, habár a hagyatéki ingatlanok, vagy telekkönyvi jelzálogos követelések, még az örökös nevére átírva nincsenek, ezekre bekebelezést vagy előjegyzést kieszközöljenek, de csak azon fenntartással, hogy az csak az örökös nevére átírás idejéig lép hatályba, s hogy ennek megtörténteig a hagyatéki igények sérelmére sem szolgálhat, mely rendelkezés teljesen megegyezik a ptk. 822. §-ában foglalt intézkedéssel, alkalmazva a telekkönyvi intézmény sajátosságához.

Tehát az örökös hitelezői, — ha különben követeléseik úgy anyagi, mint alak tekintetben megfelelnek a telekk. rendt. igényelte bekebelezési vagy előjegyzési köröknek — kérhetik ezt a hagyatéki ingatlanok vagy jelzálogokra vonatkozólag mielőtt az öröklés, megnyitja s így rendszerint az örökhagyó halála után azonnal.

Itt az ingatlan vagyon vagy zálogjog még az örökhagyó nevére van bekebelezve, ki ellenében az örökös hitelezője semmi joggal nem bír, tehát telekkönyvi bejegyzést sem igényelhetett, itt a hitelező az örökös ellen, de nem mint örökös ellen, van jogosítva bejegyzést kívánni. Tehát itt nem forog fenn előző, mert az örökhagyó, ki bejegyezve van, nem oly személy, kitől a hitelező jogát származtathatná, — az örökös pedig, kitől jogát származtatja, nem nyilvánkönyvi előző, — nincs ugyan még tel-

jesen megszerzett joga, telekkönyvileg bejegyezve nem levén.

Megengedtetik a bekebelezés vagy előjegyzés a megnyitott örökségben foglalt ingatlan javakra vagy jelzálogokra vonatkozólag, két feltét, illetőleg fenntartás mellett: a) hogy ez csak akkor lép hatályba, midőn az illető javak az örökös nevére átíratnak, és b) hogy ez, az átírás megtörténteig, a hagyatéki igényeknek sérelmére nem válhat.

Tehát a bejegyzések feltételesek, — teljes érvényük csak a feltétel — az örökös nevére átírás teljesülése után lesznek, s ez esetben a feltételek visszahatásának s a telekkönyvi bejegyzések elsőbbségét megállapító elvnek alapján, érvényességük kezdődik azon időponttól, melyben a kérvény benyújtott. — Ez természetesen csak a netalán több ily bejegyzésnek egymás közötti elsőbbségét állapítja meg, melyet egymás irányában az átírás, mint hatályoságuk kezdőpontja után elfoglalnak különben minden átírás után kért bejegyzést megelőzően.

E feltételt még jobban megszorítja a második fenntartás, mely szerint az átírás idejéig felmerült hagyatéki igények, nevezetesen adósságok, az ilyes bejegyzések fölött tekintet nélkül az elsőbbséget különben rendszerint megállapító benyújtási időre, feltétlen elsőbbséggel bírnak; az átírás utániak azonban nem, ezek a telekk. rendt. 72. §-a utófeltétele szerint az örökös korábban bejegyzett hitelezőinek (tehát az átírás előtt bejegyzetteknek) mindenestire utána állván.

Az örökös hitelezőinek bekebelezése vagy előjegyzése csak ezen feltételek alatt állván, önkénytelenül támad azon kérdés, hogy mi történik akkor, ha az örökös a javak az örökös nevére soha át nem íratnak, megpéldául az örökösnek vélt nem bír örökjoggal, vagy az örökös megnyitja után feltétlenül lemond, vagy a teljes jóság másnak jut, vagy az örökös örökjogát vagy ahoz tartozó telekkönyvi jogát elidegeníti?

(Folyt. köv.)

A férfi fegyenczekre vonatkozó szabályrendeletek.

(Rész Ensel Sándor szászországi utinaplójából.)

A fegyencz imája a fegyházba való léptekor.

Ki gonoszítottát tagadja, bocsánatra nem érdemlök, ki azonban bűnét őszintén bevallja és javulásra törekszik, kegyelemre talál.

Oh, mily szomorú, mily gyalázatosan szomorú a tozás történetem! Hová jutottam? Hol kell maranom? Szülőföldem merre vagy te? Hol vagytok kedveseim? Oh szülőföldem, távol vagy tőlem téged meglátgatnom nem lehet mert elvagyok zárva, elzárva hűlt falak közé. Ti kedveseim töllem és én szerencsétlen tölletek elválasztva, nem térhetek vissza hozzátok, nem panaszkodhatom többé nektek panaszaimat, nem vehetném immár könyveimet a tieitekkel. Hová tűntél oh arany szabadság? Elvesztél, oh hosszú időre elvesztém — Láthatom kezemet nem mozgathatom többé saját akaratom szerint. Kemény kötelek korlátoznak engem, és kezem lépést enged a tér, melybe zárva vagyok. Fogoly vagyok és borzalommal fegyenczeknek nevez a világ engem.

Oh mily bánatos az én lelkem, mily szomorú a hezen ver szívem, mint kerül engem az öröm, mint a resem a nyugalom és nem találhatom. — Nem engem ily szenvedésre teremtél engem ó istenem mindenható atyám; nem ezért tanítottatok engem szülőim, nem erre tanítottok. És ha kérdelem, ha gondolkodom, valjón oka mindezeknek, akkor növekszik bánatom, mélyebb lesz szenvedésem, ha bevallok, hogy mind e szenvedésem én magam vagyok okozója.

Igen én magam a nyomor szerzője, lelkiismeretem vádol és elítél, bűnös vagyok letértem az igazak útjáról és pajkosan vétkeztem. Ez az, mi engem én magam elgyűlöletessé tesz, ez az, mi bánatomat fokozza. Ön kihágásaim azok, melyek engem ártatlanság és szabadságom paradicsomából kiűztek, önök kihágásaim, melyek azon mélységbe taszítanak, melyben most fogva vagyok és nyomorgok. Hűtlen lettem hozzád Uram Istenem te valószínű rajtam szent szózatodat; „Ime hűvéim laknak, te pedig éhezél hűvéim isznak, te pedig szomjúszol, hűvéim tiszteltetben vannak, te pedig gyalázattal szenvedsz, hűvéim öröm és vígságukban kiáltoznak, te pedig bánatod és fájdalomban jajgatni fogsz.”

Oh égi atyám kegyelmezz nekem, kegyelmezz gyök mekednek: ki nyomorban szenved. Érzem kezéd szigorát, elismerem büntető igazságodat, és bűnhőd azokért, miket irányodban vétkeztem.

De nem zúlogolodom azon utak miatt melyek engem jónak találta vezetni, alázatosan meghajlom kezem előtt és várok, bízom atyai kegyelmedben, Könyörülj vagy te Istenem minden teremtményed iránt, ó légy kegyelmed fogoly gyermeked iránt is, ki bűnét beismer és megbánja. Igen fájdalmasan és bánólag ismerem, hogy vétkeztem és kérlek Istenem segíts nekem, mélyebben érezhessem, hogy tiszta szívből megbánom sam bűneimet.

Ezen bűnbánásban keserű sorsomat nyugodtsággal és alázatosan akarom elviselni előljáróim parancsainak rendeleiteinek szívesen és szüntelen engedelmeskedni.

TÁRCZA.

Aranka áldozata.

Az „Indépendance Belge” után.

Dobolyi Sándor.

(Folytatás.)

A tüzet meg szokták szitni, miként megszitják a lelket is, hogy világosan, szikrázva fénylik a katlan körül, s a feletti, aranyozott vízfénnyben; a tüzet, mely a vendégszeretet dalát éneklé. A katlan is dalol a maga szerén, de mily egészen más ének, mily méltóságteljes dallal előbb csak egy mormogás, az indulatok zugása; azután egy morgó lármá, az élet vihára. A folyadék — véres, mint a csaták által pirosra festett hullám, habzó mint a hullákat magával ragadó hegyi folyam, — tornyosul, emelkedik mind csak emelkedik, s árkából ki akar csapni.

Az elviselt nagyraagyás, a választókerület jelöltje a követelő, a ki a trónra egy széken vár, s a ki reményteljesen vacsorál egy vendéglőben, mielőtt bánattal vacsorálna Velence egyik szállodájában, melyről Voltaire oly sok mindent beszélt; az utas hallja a Macbeth boszorkányai szavát kigőzölgenni a katlanból; az álmak szárny, csattogtatva repülnek el a füsttel; a képzelődés rajong, a büszkeség örvöng, a láng, mely a réztábla felett növekszik, a kék gőzzel összevegyül, azt átöleli, keresztülcsapong rajta, azt éleszti, bebalzsamozza.

Ezt egy dalszerű pillanat, melyben minden megtisztult; ez egy megszentelt órája a legfennsőbb összeesküvésnek.

A bájtál elkészül; minden varázsszer egyesül. Akkor az áldozatok gyenge és finom husokat el- és visszaveszik; az ember átmege az égő folyamou, hogy többé semmi durva ne vegyüljön az érzés kifejezéseibe; a vihar eloszlik, az a mi keserű, mostoha és erőszakos, lecsendesül a lisztbe gyurt vaj által a mindennapi valósággal vegyített bölcsesség által; s egy tűz felébe helyezve, mely szelíd, mint a barátság, békés és csendes, mint a háziélet boldogsága; a réztengert, a melyben felkelt és süvöltött az élet vihára, az ember várja, hogy a hullám lecsendesedjen, hogy a nedv megsűrűdjön, hogy a föld, a víz, a rétek, a szőlők, minden ize tömörüljön, hogy emel-

jék azt a költeményt, a mely teljes, mint a tapasztalat, edző, mint a bölcsészet, csábító, mint a kipróbált és legyőzött minden szenvedélyek légtüke.

Dániel atya ott találta egy pikét játékban az egész politikát minden számításaival együtt. Az kevésbé különös, ha az ember egy matroz-halételben ott látja az éle tevékenységét és ékességét.

Még most az egyszer nem a nagy világféle vékony, izetlen, szintelen matroz-halételről van szó, hanem a felpiperészett magasabb izlésű matroz-halételről, mely csaplékony gonoszság nélkül, hatályos rosz izlés nélkül, időtöltő s kellemes erőszakolás nélkül, mely megvéd tüztől, hűléstől és nyiroktól; oly matroz-halételről végre, milyenel Bergerán Katalin asszony szolgált tegnap egyik hő-süneknek.

És megkísértettem elemezni az Edgár bálulását, ezt a lehető legjobban részletezve, de a kérdés egyik oldalát a művészi felindulást egészen kihagytam.

— Ah! a gyönyörű szín! kiálta ő.

— De a jó szag! mormogá a székek haszonbérbe-adójának a fia; mintha töményillatot szívott volna.

— Nézze csak ön, mondá Edgárd azt a szép festékegyületet, minő változékony, minő összhangzás! Az nem violaszín, ez nem kékszín, s van benne mind a kettő! És ez a szép háta a halnak, mely mint egy fehéreslő fény, úgy veszi ki magát a boros átlátszóságon! Oh! ez a gyönyörű kép! Hogy festené le azt ön, pajtás?

A pajtás sokkal türelmetlenebbnek látszott megkísérteni a matroz-halételt, mint azt elemezni, s egy Judás-féle mozdulatot tett, rávetvén kezét a tálra, hogy ahból maga számára szolgáljon. Edgárd megakadályozta.

— Elfogadja-e ön az én rendszeremet? kérdé az érzélgő Boivin. Én a természeti tárgyakat mindég úgy szoktam festeni, hogy abban a természet rendét követem. A festési művészet, ön jól tudja, az, az élet vízfestésben vagy olajban. Mi az alap a matroz halételben? A sárga főzőfagék. Én hát mindjárt kiindulási pontul erős sárga alapot festenék, a tely átlátszanék a több rendes színeken, a mely nekem tartós meleget kölcsönözne. Sárga színekbe veresset vegyitenék, miként a katlan alá tüzet alkalmaznak; a nélkülözhetetlen kéket kevés fehérrel halványítanám; de a fehértől tartózkodjon ön! Nem úgy van-e fogadónő, hogy sok liszt elrontja a mártást?

(Folyt. köv.)

kat jótétemnek elismerni, és így minden cselekedetem által börtönömet tiszteleted templomává tenni.

Igen is így leszen ezentul életem berendezve, míg bánatom vigsággá nem válik, míg fogságom megszűnik és kegyelmed szülőföldemre visszavezérel. Mig ez édes óra eljövend, türelmesen akarom bajomat elviselni és mondani:

Miért bánkodom lelkem és miért nyugtalankodom benem. Bizzál az Istenben mert majd egykor halát adsz feusséges nevének azon kegyelemért melylyel minden rosszat jóra változtatott.

Fővárosi levél.

Buda-Pest, 1873. ápril. 5.

A képviselőház közelebből egy különös indítvány fölött határozott mintegy elvileg.*) A tárgy a képviselők napidijának fölemelése; az indítvány baloldaltól jött. Igen kényes kérdés, alig lehet határozott feleletet adni reá, vajjon nagy legyen-e a képviselői fizetés vagy ellenkezőleg? Igaz, hogy a képviselő a nemzet munkása s így méltán követelhet fizetést; azonban az is igaz, hogy 430 képviselőnk között van 40—50 ember, kik oly lelkiismeretesen, buzgón, anyagi önfeláldozással és sikerrel dolgoznak, hogy ezt megfizetni vagy teljességgel nem lehet, vagy csak roppant áron lehetne, — igaz az is, hogy van egy-két száz oly képviselő, a kiről nem tudni, hogyan képes pirulás nélkül szedni föl havi illetékét.

Azonban még más speciális kérdések is merülnek fel, pl. hogy a democratia megkívánja, hogy akkora legyen a fizetés, miszerint abból szegény emberek is tisztességgel megélhessenek a fővárosban; erre azonban egyszerű a válasz: a mostani 5 frt napi díj és 800 frt évi szállásbérből szerényen ugyan, de mégis becsülettel megélhetni itt is, ha ugyan nem mulatás végett élünk itt, s én valóban azt hiszem nem is ez főfeladata a képviselőnek!

A mi pedig azt illeti, hogy mégis jó a több jövedelem, ám lássa, a szorgalmasan elvégzett képviselői teendőkön kívül is marad még mindig pár munkára fordítható órája, melyet legyen az illető akár szakferfi, akár, mint — nálunk oly sokan — universalis genie, könnyen értékesíthet. Demokratiára hivatkozó urainknak pedig jó lenne a szegény nép zsebére is gondolni, melyet különben is oly terhes államháztartásunk eléggé igénybe vesz. Nem kellene tehát a képviselői állást zsirozs koczczá tenni, hiszen most is elég sokan esengnek utánna, hát még akkor!?

Legyen inkább egy kis áldozat e diszes állás elfoglalása, hiszen ennyit a haza annyiszor emlegetett szeretete is megkívánhat s legalább akkor talán kevesebb embert fognak agyonverni a választásoknál, s nem fog oly sok kerület egy-egy tétlen váciúczai sétálót vagy mindig otthonülő ajándékozni meg nagy kincsével: a bizalommal, melyre bizonyára mindig találkozni fognak, igazán méltók is.

Tehetnék most egy visszapillantást az országgyűlés hét hónapos együttlétére, de félek, hogy az eredmény igen gyenge s kevéssé megnyugtató és vigasztaló lenne, azért ezt valaki élesebb látására bízom, ki talán több jót és üdvöset tud felfedezni, mint én tudnék.

* * *

„Salome“ dráma 5 felv. írta br. Józsika Kálmán, az utolsó ujdonsága a mult színházi évek, melynek elteltevel báró Orczi Bodognak is kifogyott türelme ama számos és boszantó kellemetlenséggel szemben, mely mindazon halandót kirelhelhetlenül sújtja, kit szomorú végzete a színházi intendans czinével ruház fel itt a nemzeti színháznál; hisszük, hogy mindez ha az operát és drámát külön választják, — meg fog szűnni, — mint mondtam tehát a színházi év végével br. Orczi is eltávoztott állásától, s helyét egy ideiglenes bizottmány vette át. Azonban Salomeról akarok szólni; ebben az ismeretes Ebergényi-Chorinsky történet van igen érdekesen földolgozva s a történeti hűség is csaknem teljesen keresztül vive. Látszik minden jeleneten, hogy szerző jól ismeri a színpadot, s jelenetei folyton szinte igen hatásosak, s e részben kissé hasonló a hírhedt francia rémdrámákhoz. egészen véve minden esetre nyereség e darab, s kiált oly kitűnő játék mellett, melyet Prielle Corneliától és Felekinétől láttunk, soká szíven is fog maradni.

Most pedig szerkesztőnek és olvasóknak boldog husvétot kívánva, egy időre leteszi tollát őszinte tisztelőjük

Marosi,

*) Az érdemleges határozat csak később leend, s erről majd csak akkor fogunk szólni. M.

Maros-vásárhelyi kir. törvényszéki érdekes végtárgyalás. 1873. ápril. 4-én.

A törvényszék szerkezete:

vezető Gyárfás József,
bírák (b. Konrádsheim Oszkár,
(Nagy Lajos,
jegyző Vitályos Sámuel,
k. ügyész Szilágyi Miklós,
védő Csonka Ferencz.

Vádolt g.-hodáki Pap Jákób 1872. aug. 17-én oda-való Pap Dumitru nejét Pap Máriát fejsze fokával és élével a fejére mért 3 csapás által meggyilkolta. Az eset kün a mezőn történt. Kaszálni ment ki vádolt ágyával a mezőre, hol tüzet csináltak. A tűz mellett ülvé ágyával összeesezett a reggeli felett, és pedig valami vagyron felett, melyet vádolt ágya ellenzésére az eklézsiának akart volna hagyni. Vádolt annyira dühbe jött, hogy a bokor mellől vevén a fejszét, s a néhait szidván, — ki a tűz mellett ledőlt helyzetben ült, — annak fejére (homlokára) a fejsze fokával egy csapást mért. Az ütéskor a fejsze, — annak nyele a harmatos fűtől nedves levén, — vádolt kezéből kisiklott és még messze esett 3—4 lépésnyire), vádolt ujjal felkapván a fejszét, akkor már élével a néhait nyakán vágta meg, s a fejsze fokával még egy harmadik ütést mért. Látván, hogy meghalt, a véres fejszével elszaladt.

A szomszéd kaszálóra csakhamar érkező kaszásember megállította a néhait s megkötötték a tettest.

Tettes bevallván, hogy ő ölte meg a néhait, a törvényszék halálra (kötél általi halálra) ítélte. Bevallása a körülményekkel talál.

Az ügy kegyelmezésre felterjesztendőnek határozottatott.

Vádolt a tényt szándékosan, öntudatos állapotban követte el. Igen elhanyagolt nevelést nyert, de még is sem háborodott, sem elmebeteg nem volt. Könnyű gondolkodásu, de még is nem bárgyu, nem hüle, s így beszámítható neki a tett, melynek borderejét felfogni képes volt. Szakértők többször vizsgálták meg, falubeliei is azt mondják, hogy „madáreszű“, de még sem bolond, sem bárgyu.)*

Helyi dolog.

— **Felhívás.** A maros-vásárhelyi uszoda-egylet s részvényesei ezennel felhivatlak, I. az általuk aláírt részvényekre az első befizetésű s részvényenként 20. o. é. frtban meg állapított 50% ből netalán még hátralévő tartozásaikat 1873. ápril hó folytán ideiglenes pénztárnok t. Bucher Miksa urhoz nyugta ellenében befizetni. II. Az 1873. márczius 3 án tartott közgyűlés az aláírt részvényekre a további 50% vagy is részvényenként 20. o. é. frt. befizetését elhatározván, felhivatlak a t. részvényesek ezen befizetésnek szintén említett ideiglenes pénztárnok kezéhez teljesítésére. Ezen 20. o. é. frt befizetése négy részletben teljesítendő és pedig: 1873. ápril hó folytán 5 frt. 1873. május 1 én 5 frt. 1873. június 1 én 5 frt. 1873. július 1 én 5 frt. A maros-vásárhelyi uszoda egylet 1873. márczius 3-án tartott közgyűléséből. Dr. Antal László s. k. elnök Szász Róbert s. k. jegyző.

— **A nagy-piacz** egyik legjelentékenyebb részén leégett nagy épületek, magokra maradt magas kéményei komolyan hozzák emlékezetünkbe s teszik kötelességünké bemutatni azon érdekesek neveit, kik a szörnyű vész alkalmával életök kockázatásával tettek emberi nemes szolgálatot a kártszenvedtek részére. Így, például Szon-goth Gerő, ifj. Izay helyi kereskedő segéde, mikor a Görög Józsefné házából a már nagyon is erőt vett tűz elől a lakók menekültek, a fenyegető lángok közt be ment a nyugalmazott b. Konrádsheim által öirt szobákba, az ott talált aranyórát láncostól, több aranygyűrűt s minden ezüstnéműt, becses ruhadarabokat összeszedte, biztos helyre szállította, s a pusztító vész legyőzése után a tulajdonosnak hiven és pontosan beszámolta. Hasonlólag Csiky Gerő, özvegy Csiky Mártonné fia, — ki kétségen kívül iskolázott és végzett jeles tűzoltó, — még akkor is midőn a borzasztó lángoszlopok a fedelet már szinte egészen felemésztették, az ablakokon egymaga folytonosan jött és ment, s az azokban levő ruha, vászon- és hutor darabokat folytonosan hánnya ki, miguem szinte mindent megmentett. Az ily resignatio, mely szinte az életáldozatig volt vive, a legnemesebb jegyzőkönyvbe, az elis-

*) A Btk. 134 és 135. §§. szerinti minősítés, a 136. §. által dictált kényszerűség kimondatta a ritka szerencsével összeállított bíróság által a „kötél általi halált.“ De az Osztián meggyilkoltatása az eláradt büntettek szünteleni felmerülése is befolytak a nehéz halál kimondására. Szerk.

merő emberi szívekbe vezette be ezen érdekesek neveit.

— **A magyar kir. kincstár** folyó hó 5-n szállítatott át városunkon az indóházhoz, egy a görgényi álladalmi őserdőn vágott szál fenyőt, négy darabban, melynek hossza 26 öl. A szállítók mondták, hogy a havason helyt maradt vékonyabb teteje még mintegy 8 öl hosszúságú. A természet ezen felette ritka productuma a bécsi világkiállításra lett felküldve. Hiszük, hogy ez a szál fenyőfa egyetlen leend a maga nemében.

— **A helyi jótékony nőegylet** folyó hó 6-án tartott ülésében elhatározta egy állandó műkedvelői színtársulatot alakítani, s mielőtt a kolozsvári nemzeti színtársulat megjönne egy pár előadást rendez, melyek közül a második tiszta jövedelmét a világtárlatra küldendő iparosok felsegélésére szánta. Megvárjuk városunk e nemes czélra leendő szíves közreműködését. A néző közönség részvételében nem is kétkedünk.

— **Blumenfeld József**, több év óta gyakorló ügyvéd, városunkban telepedve meg, ügyvédi irodát nyitott a kissáros-utcában az 1071. sz. alatti házban. Mi, azon jó hír alapján, mely az ügyvéd hozzájárulását megelőzte, csak örvendeni tudunk ezen számszaporodásnak, mely az igazságszolgáltatás terén soha se felesleges.

VEGYES.

— **A bécsi világkiállítás** magyar osztályának előmunkálatai már annyira előre haladtak, hogy a kiállítandó tárgyak, különösen pedig az azok elhelyezésére szánt szekrények, asztalok és álványok beküldésének mi sem áll utjában. A kiállítás helyére naponként érkező tárgyak roppant mennyisége, azok gyors lerakását és az illető bizottságoknak való rögtöni átadását majdnem lehetlenné teszi. Igen kíváncsok tehát, sőt a tisztelt kiállító urak érdekében szükséges, hogy kiállítandó tárgyaik a velük közölt szállítási körlevél értelmében a lehető legrövidebb idő alatt — vagy a legközelebbi gyűjtő helyhez, vagy egyenesen Bécsbe szállíttassanak. Ez alkalommal ismételve figyelmeztetnek a t. kiállító urak, miszerint a csomagolásnál az előirt nyomtatványokat használják, mivel a biztosság a hibásan czimzett és felszerelt tárgyakért jótállást nem vállalhat magára. Véghatáridőül a tárgyak Bécsbe küldésére ápril. hó 20-a tűzelt ki, Bécsben 1873. ápril 1 én. Németh. sk. kiáll. mk. kormánybiztos.

Jegyzéke

m.-vásárhelyi kir. törvényszéknél 1873. április 9-én nyilvános ülésben előadandó ügydaraboknak.

Urbéri perek.

Előadó k. trvszéki bíró Fogarasi Dániel által.

Albert Mihálynak, Felnéri Iván és érdektársai e. végrendelet érvényesítése i. Bléza Vonyujának, Popa Márisónak és Popa Zaharia e. végrendelet érvénytelenítése i. Szilveszter Istyánnak, Szabó Mária és Kovács Mária e. felelősség i. igénykeresete. Isa Mária Oreub Jánosnének Hütter János e. fekvőség i. Gruber Lipótnak gróf Toldalagi Victor ellen 37,000 frt i. perújítása.

előadó kir. trvszéki bíró Tibáld Mihály által.

Iszlai János s társainak, Hannerheim István s társai e. ipénypere. Zsigmond Istvánnak Sigmund P. József s társai e. zálogos fekvők kibocsátása i. p. Szabó Mártonnének Madaras elekné e. szerződés érvénytelenítése i. pere. Benkő Sándornak Kolozsvári Lajos e. elfoglalt föld i. indított pere.

Előadó k. trvszéki bíró Nagy Lajos által.

Kathonai Gyulának özv. Sipos Lajosné e. 12 frt 70 kr megfizetése i. Báró Rottenhal Henriknek Bárdosi János e. 1758 frt 84 kr s járuléka kártérítés i. p. Máriaffi Albertnek Szikszai Zsigmond és Molnár József e. számadás tétellel felhívásos keresete. Natáli Wolf Mózesnek Baruch Adolf e. egy 4 vékás és 4 kupás zsák buza visszaadása iránti keresete. Kése Károlina, Szabadi Józsefnének, Prekub Rebeka hagyaték e. 100 frt hagyomány i. pere.

Bécsi tőzsdei árkelet

(márcz. 31.)

5% metallique	70.70
5% nemz. államkölcsön	73.35
1860. államkötvény	104.—
Bankrészvény	967.—
Hitelrészvény	337.25
London	109.—
Ezüst	107.90
Arany	—
Napoleon arany	8.71
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	80.50
temesi	79.50
erdélyi	79.50
horvát-slavon	83.25

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

(42)

1-3

Hirdetmény.

A honvédelmi m. kir. minister ő nagyméltóságának folyó év mártius hó 20-án kelt 10546 III. számú rendelete folytán az erdélyi kerület 4 lovas századainak 15—15 összesen 60 darabnak kézi bevásárlás utjáni fedezése folyó év május havában engedélyeztetett.

Midőn a m. kir. honvédelmi minister ő nagyméltóságának ezen leiratát közzé tenném, értesitem a t. cz. közönséget, hogy a ló szükséglet bevásárlásával megbízott pótlóvázási bizottság következő helyek és napokon fog működni ugymint:

Szamosújvárt folyó év május 1-ső és 2-án.
M.-Vásárhelyt „ „ 5-től 9-éig.
Segesvárt „ „ 11-től 15-éig
és esetleg (ha a ló szükséglet a fennírt állomásokon nem fedeztetnék.)

K.-Vásárhelyt folyó év május 18-tól kezdve, az ár átlag a pótló minőségéhez képest 203 forinttal állapított meg.

A pótlóvázás minőségét illetve, következő feltételek mérvadóak:

A lovaknak hibámentesnek, tökéletesen épeknek és kemény kötőszöveteknek kell lenni, — vemhes kanczák és esődörök elnem fogadhatók.

A lovak egy harmadrésze legalább 14 marok 3 hüvelyk, egy harmadrésze 15 az utolsó harmadrésze 15 marok felüli, de 15 marok 3 hüvelyknél magasabbnak nem szabad lenni.

Korra nézve: 4 egész 7 éves köztiek elfogadhatók.

A m. kir. II. honvéd kerületi parancsnoksága.

Kolozsvárt, 1873. április 1-én.

Graef, tábornok.

Sz. 1931. 1873.

(40)

2-3

Hirdetmény.

Maros-Vásárhely sz. kir. város tanácsa által közhírré tétetik, miszerint a városi képviselő bizottságnak idei 1550/46 sz. a. kelt határozata folytán a városi közönség tulajdonához tartozó téglagyár, minden ahoz tartozó két égető kemenczével és egy téglá, cserép és drainagé csöveket vető calayton féle angol géppel együtt úgy szintén 7 és 1/2 holdnyi területű első osztályú szántó föld és kaszáló rétek mely fekszik a Szt-György-utca végén lévő felső postakert nevet viselő határ részen: **jövő április hó 12-ik napján d. e. 9 órakor** ezen városi tisztai háznál f. év november hó 15-ik napjáig terjedő időre közárverezés útján a többet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Mely árverezésre vállalkozni kívánók oly hozzáadással hivatnak meg, hogy az árverezési feltételek az árverezés napja előtt a tanács irodában bárki által megtekinthetők.

Írásbeli ajánlatok (offert) elfogadhatók, melyek az árverezés megkezdése előtt polgármesteri kézbe lesznek beadandók.

M.-Vásárhelyt, 1873. márczius 29-én.

A városi Tanács.

2-3
!! Bécsi világiállításra!!

A m. k. világiállítási bizottság felügyelete alatt álló utazási és elszállásolási ügyekért alólírt helybeli megbízottak által kinevezvén, ezennel tudatom a n. é. közönséggel, hogy április hó 15-től kezdve a bécsi világ kiállításra utazni szándékozóknak az oda és vissza utazásra szóló vasúti-jegyek, továbbá: Kényelmes szállások, egyes szobák **jutányos árért** iródban megrendelhetők. Utazási jegyek csak a II. és III. osztályra adhatók. Az árak iránt személyesen, vagy bérmentes levelek által bővebb felvilágosítással szolgál.

Kádebb István.

ügynökségi irodája fő tér.
Válasz csak bérmentes levelekre vagy fizetett sürgönyre adatik

(38)

Eladó telek.

A tyukszer-utczába 231. szám alatti telek örök áron eladó; a vételár felett értekezhetni lehet Deák Ferencz-utczára 357-dik szám alatti háznál.

6-*

(17)

Legújabb törvénykezési munkák.

Kaphatók Witich J. könyvkereskedésében Maros-Vásárhelyt.

A Telekkönyvi Rendtartás.

és az erre vonatkozó törvények és rendeletek magyarázata tekintettel Erdélyre

írta Zilinszky Imre Ára 2 frt 40 kr.

Az új szolgabírói hivatal.

kézikönyve

megyei tisztviselők, ügyvédek, jegyzők, és községi elöljárók használatára. Ára 2 frt,

Birtokrendezési eljárás

az ország erdélyi részében ára 40 kr,
Kolozsmegye-gyalui egyesbírája által

a községi elöljáróságok részére kiadott

UTASÍTÁS

községi bíróságokhoz utasított ügyek tárgyalása és kezelése tárgybani.

mintákkal,

Ára 20 kr. — Postánküldve 26 kr.

Törvényezik a községek rendezéséről Ára 40 kr.

1865/8-ik évi országgyűlési Törvényezik.

Hivatalos kiadás. 8-adrét. Nagybetűs kiadás. 2 frt. Vásonba kötve jelvényekkel 3 frt. Ugyanaz hivatalos zsebkíadásban fűzve 2 frt. Csinos váson-kötésben jelvényekkel 2 frt 80 kr.

1869-ik évi Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-adrét-kíadásban ára fűzve 1 frt 10 kr., kötve jelvényekkel 2 frt. Hivatalos zsebkíadásban fűzve 1 frt 20 kr., kötve jelvényekkel 2 frt.

1870-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos diszes zsebkíadás, ára fűzve 1 frt 40 kr., kötve jelvényekkel 2 frt. Hivatalos 8-adrétű nagybetűs kiadás. Ára fűzve 1 frt 20 kr., kötve jelvényekkel 2 frt.

1871-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-adrét nagybetűs kiadás, ára 2 frt 50 kr. Diszes kö-

tésben jelvényekkel 3 frt 50 kr. Hivatalos zsebkíadás. Ára 2 frt 80 kr. Diszes kötésben jelvényekkel 3 frt 60 kr.

1872-ik Törvények gyűjteménye. Hivatalos 8-adrét kiadás 1 frt 20, kr zsebkíadás 1 frt. 20 kr.

1872-iki Rendeletek tára. Hivatalos kiadás. Hatodik folyam. Előfizetési ára 50 ívnek Pesten 3 frt. Postán bérmentve 3 frt 80 kr.

A bélyeg- és illetéktörvények és szabályok. A legújabb időkig kiegészített hivatalos kiadás. Ára 2 frt. Kötve 2 frt 80 kr.

Törvény és községek rendezéséről. Magyarázó jegyzetekkel. Nyolczadrét-kíadás. Ára 1 példánynak 40 kr.

Telekkönyvi oktató.

Írta Ürmösy Boldizsár Ferencz.

2-ik javított kiadás. Ára 80 kr.

Községi Kalauz

vezérkönyv község- és körjegyzők, községbírák, elöljárók, s képviselők használatára.

Számos jegyzetekkel és gyakorlati irománpéldákkal, 2-ik a legújabb rendeletekkel bővített kiadás. Írta: Tóth Lajos. Ára 4 frt.

Magyar Önügyvéd,

gyakorlati tanácsadó és utmutató a polgári életben előforduló jogügyletek elintézésére, jogügyleteket tárgyzó okiratok és beadványok magyar és német szövegű iromány példával ellátva, minden osztálybeliek használatára. Ára 2 frt 40 kr.

Írta. Tóth Lajos.

Községi közigazgatás vagyongazdálkodás és számadások kézikönyve.

Írta: Tóth Antal.

2-ik javított kiadás.

Ára 2 frt 50 kr.

A m. k. belügyminisztertől, a jegyzői szolgálatra készülőknek ajánlva.

(43)

1-1

Hirdetmény.

A helyi ref. főtanodának a „Nagyköz”-ben fekvő új épülete földszintén levő hat bolt helyisége, valamint a „térmege-utca”-beli háza folyó hó 24-vel kiadó. Értekezhetni ez ügyben főtanodai pénztárnok Göldner Nándorral.

(41)

1-3

Apollo-gyertya-

és

szappan-főraktár

Magyarország és társországai számára.

A szappan-szükséglet ideje leginkább most kezdődvén, bátorkodunk jó híréről ismeretes

Apollo-szappan és Apollo-gyertya-

raktárunkat leszállított gyárarak

mellett ajánlani s kívánatra részletes árjegyzékekkel is bérmenten szolgálunk.

Pesten, 1873. márczius 25-én.

Beimel és Herz.

(32)

3-3

Tisztességes állású Egyének ügynökséget vállalhatnak könnyen elárusható cikkekre előnyös feltételek mellett.

Ajánlatokat F. M. 24 jegy alatt elfogad bérmentve e lapok kiadó hivatala.